Yargıtay CGK E.2018/587 K.2021/61 (02.03.2021)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2018/587 E. , 2021/61 K.

"İçtihat Metni"

Kararı Veren

Yargıtay Dairesi : 19. Ceza Dairesi

Mahkemesi :Asliye Ceza

Sayısı : 216-64

Mülga 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nda düzenlenen işleme dayalı manipülasyon suçundan sanık ...'ın beraatine ilişkin İstanbul 11. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 11.06.2014 tarihli ve 553-170 sayılı hükmün, Cumhuriyet savcısı ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 19. Ceza Dairesince 30.03.2016 tarih ve 18395-14177 sayı ile;

"Sanığın, haklarında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen diğer sanıklar ... ile birlikte İMKB'de işlem gören ...Meyve ve Gıda San. AŞ hisse senedinde gerçekleştirdikleri manipülatif işlemlerle yapay fiyat ve piyasa oluşumuna neden olduğunun iddia edildiği olayda; 31.10.2007 tarihli SPK Denetleme Raporuna göre işlem yasaklısı sanığın anılan şirketin yönetim kurulu başkan yardımcısı, diğer sanıklardan...'ın yönetim kurulu üyesi olup ..., ... ve ...'ın ... şirketlerinde çalıştıkları, yine...'ın şirket genel müdürü ...'ın oğlu olduğu, alım satım işlemlerinin yapıldığı ... ve ...'a ait iş yatırım hesaplarının müşteri temsilcisi ...'un 09.03.2007 ve 08.10.2007 tarihli beyanlarında hesapların sanık tarafından açıldığını belirttiği, ... ve ...'a ait hesaplardaki adres bilgilerinin ... şirketlerine ait olduğu, yatırımcı grubu adına açılmış hesaplardan gerçekleştirilen işlemlerin finansmanının bir bankanın Ankara Ticari Şubesi nezdinde diğer sanıklar adına açılmış hesaplara nakit olarak yatırılan tutarlarla sağlandığı ve kasa hareketlerinin incelenmesi sonucunda finansmanın aralarında ...Meyve ve Gıda San. AŞ'nin de bulunduğu ... şirketlerinden sağlandığının anlaşıldığı, soruşturma ve yargılama sırasında aldırılan 25.06.2008 ve 06.03.2014 tarihli bilirkişi raporlarına göre sanığın TCK'nın 37/1. maddesi kapsamında diğer sanıkların eylemlerinden sorumlu olduğu gözetilerek atılı suçtan mahkûmiyetine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozmaya uyan Yerel Mahkemece 07.02.2017 tarih ve 216-64 sayı ile; sanık ...'ın piyasa dolandırıcılığı suçundan TCK'nın 37/1. maddesi delaletiyle 6362 sayılı Kanun'un 107/1, TCK'nın 52/2, 6362 sayılı Kanun'un 107/1-son, TCK'nın 52/4 ve 53. maddeleri uyarınca 4 yıl hapis ve 1.579.807,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye ve hak yoksunluğuna karar verilmiştir.

Bu hükmün de sanık müdafisi tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 19. Ceza Dairesince 23.05.2018 tarih, 2514-6198 sayı ve oy çokluğu ile;

"5237 sayılı TCK'nın 'Dava zamanaşımı süresinin durması veya kesilmesi' başlıklı 67. maddesinin ikinci fıkrası;

'Bir suçla ilgili olarak;

a) Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,

b) Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,

c) Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,

d) Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Hâlinde, dava zamanaşımı kesilir.' şeklinde düzenlenmiş olup, dava zamanaşımını kesen nedenler, bir suçla ilgili olarak; şüpheli veya sanıklardan birinin Cumhuriyet savcısı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi, suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi ve sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi olarak belirtilmiştir.

Dava zamanaşımının kesilme nedenleri sayılırken madde metninde kullanılan 'şüpheli veya sanıklardan birinin', 'şüpheli veya sanıklardan biri hakkında', 'sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa' ibarelerinden dolayı 'dava zamanaşımının sirayeti' ilkesinin benimsendiğinin anlaşıldığı, iştirak hâlinde bir suç işlendiği takdirde şeriklerden biri hakkında dava zamanaşımını kesen işlemler yapılmış ise haklarında madde metninde sayılan işlemler yapılmamış olan şerikler hakkında da dava zamanaşımı süresi kesilmiş olacaktır. Nitekim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararları ile öğretide de aynı görüş benimsenmiştir.

Yapılan açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; iştirak hâlinde 6362 sayılı Kanun'un 107/1. maddesinde tanımlı 'Piyasa Dolandırıcılığı' suçunu işleyen sanık ...'ın savunması 03.11.2008 tarihinde alınmış olsa da şeriklerden...'ın savunmasının 12.06.2009 tarihinde alındığı, tüm sanıklar açısından zamanaşımı sürelerini son kesen sebebin 12.06.2009 tarihindeki...'ın savunması olduğu, bu tarihten karar tarihine kadar 8 yıllık olağan zamanaşımı süresinin dolmadığı" açıklamasıyla onanmasına karar verilmiştir.

Daire Üyeleri ... ve ...;

"Sayın Çoğunluk ile aramızdaki uyuşmazlık; sanık ... hakkında dava zamanaşımının gerçekleşip gerçekleşmediği konusuna ilişkindir.

Uyuşmazlığın çözümü için zamanaşımının hukuki niteliğinin teorideki görüşlerden yararlanmak suretiyle açıklığa kavuşturulmasından sonra, 765 sayılı TCK'nın 106. maddesine paralel hükümler içermekle birlikte maddenin uygulama alanını oldukça genişleten hükümlere de yer veren TCK'nın 67. maddesindeki koşulların irdelenerek; ceza kanununun amacı, kanunilik prensibi, hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik gibi hukukun evrensel ilkeleri ile ilişkilendirilmesi, buna göre de koşulların gerçekleşip gerçekleşmediğinin yasal düzenleme, yargı kararları ve öğretideki tanımlardan yararlanılarak ortaya konulması gerekmektedir.

Zamanaşımı kurumunun hukuksal niteliği tartışmalıdır. Bir görüşe göre, zamanaşımı davanın açılıp devam etmesine veya kesinleşen cezanın infazına engel olması nedeniyle muhakeme hukuku kuralı olarak kabul edilmelidir. Belirli bir sürenin geçmesi Devletin cezalandırma yetkisini etkilememekte, sadece ceza kovuşturmasını ve hükmedilip kesinleşen cezanın infaz edilmesini önlemektedir. Bu özelliğinden dolayı, zamamaşımı ceza muhakemesinde olumsuz bir yargılama koşuludur.

İkinci görüşe göre; belirli bir sürenin geçmesiyle Devletin sahip olduğu cezalandırma hakkı ortadan kalkar. Dolayısıyla suç işleyen kişi hakkında dava açılamaz, açılmış olan davaya devam edilemez, kesinleşen ceza infaz edilemez. Bu nedenle her iki zamanaşımı kurumu, muhakeme hukukunun değil, maddi ceza hukukunun kurumlarıdır.

Üçüncü görüşe göre; zamanaşımı bir yandan Devletin kovuşturma ve cezayı infaz etme hakkına son verdiği için maddi ceza hukukunun bir kurumu, diğer yandan ise yargılama hakkına engel olduğu için muhakeme hukukunun bir kurumu niteliğindedir.

Dördüncü görüşe göre; dava zamanaşımında, delillerin ortadan kalkması nedeniyle davaya devam edilemediği için muhakeme koşulu özelliği ağır bastığı hâlde, infazda sosyal yarar

kalmaması nedenine dayanan infaz zamanaşımı maddi ceza hukukunun bir kurumu olarak maddi ceza hukuku kapsamında düzenlenmelidir.

Ağırlıkta olan görüşe göre; her iki zamanaşımı Devletin kovuşturma ve cezalandırma hakkında son veren kurumlar niteliğini taşıdıkları için maddi ceza hukukunun kapsamına girerler. Muhakeme hukuku ise zamanaşımı sonucunda yapılması gereken işlemler için devreye girerler. Yasal yönden de, her iki zaman aşımı kurumunun süreleri, kesilme ve durma nedenleri, sonuçları ve diğer tüm ayrıntılarının yargılama kanunlarında değil, maddi ceza kanunlarında düzenlenmesi bu nedendendir. Ayrıca muhakeme hukukunda sürelerin belirli olmasına karşın, zamanaşımı süresi, öngörülen cezanın üst haddine ya da verilen ceza süresine göre değişmektedir. Bu durumda bizim hukuk sistemimizde zamanaşımının maddi ceza hukukunun kapsamına girdiği kabul edilmektedir.

765 sayılı TCK'nın 106. maddesinde; Bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler, o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da, aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi müruru zamanı keseceği belirtilirken;

5237 sayılı TCK'nın 67. maddesinin 2. fıkrasında ise;

Bir suçla ilgili olarak;

1- Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,

b- Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,

c- Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,

d- Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Zamanaşımını kesen nedenler olarak gösterilmiştir.

765 sayılı TCK'nın 106. maddesinde bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler, o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da, aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi zamanaşımını keseceği belirtilirken, 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinde; herhangi bir sanık için zamanaşımını kesen nedenlerin aynı suça iştirak eden diğer sanıklar hakkında da; tahkikat ya da takibat yapılmasına bakılmaksızın zaman aşımını keseceği belirtilerek 765 sayılı TCK'nın 106. maddesindeki uygulamada ortaya çıkan tereddütler giderilmek istenmiştir.

Hukuk sistemimizde zamanaşımı müessesesinin maddi ceza hukuku kapsamına girdiğinin kabul edilmesinden sonra muhalefete konu uyuşmazlığın 'Kanunsuz Suç ve Ceza Olmaz' kuralının sınırları içerisinde kalmak kaydıyla Ceza Hukukunun izin verdiği ölçüde yorum kuralları ile bağdaştırmak suretiyle çözümü gerekmektedir.

TCK'nın 2. maddesinde: Özet olarak 'Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ile de kimse cezalandırılamaz.' denilerek kanunilik ilkesi özellikle vurgulanmak istenmiştir.

'Kanunsuz suç ve ceza olmaz' kuralı Türk Ceza Hukukunda, Devlet ve Yargıç karşısında bireylerin 'Kamu Hakları'nın güvencesidir.

Öğretide değerini koruyan bu kural, Anayasamızın (Mad. 38) ilkeleri arasına girmiş ve 5237 sayılı TCK'nın 2. maddesinde de açık bir şekilde ifade edilmiştir. Bu hükmün 2. maddede yer alması bile, kurala verilen önemi gösterir.

Kanun'un 2. maddesindeki 'açıkça' kelimesi Türk Ceza Hukukunda 'kıyaslamanın' yasaklandığını gösterir.

Kanunsuz ceza olamayacağından, suçun cezasının belirlenmiş olması suçluların cezalandırılmasında şarttır.

Bir fiili suç saymak ve cezalandırmak yetkisinin yalnız kanuna tanınması bireylere özgürlüklerinin sınırı hakkında bilgi verir. Bireyin, nelerin ne kadar yasak olduğunu bilmeye hakkı vardır. Bu hakkını kullanan birey yasak olanı yapmaktan çekinmek, yasak olmayanı yaparken de korkusuz hareket etmek imkânını kazanır. Kanun kuralına gerçek anlamını kanun koyucunun iradesi verir. Kanunun iradesi kanun koyucunun subjektif iradesi değildir. Yazılı formül içinde ifade edilmiş objektif irade, kanunun iradesini oluşturur. Kanunun iradesini gösteren formül zorunlu olarak genel ve soyut olacağından, kuralın önce içeriğini ve anlamını belirtmeden, iradenin somut olaylara uygulanmasına imkân yoktur. Pozitif hukuk, yorum faaliyetlerinin sınırını oluşturur.

5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinde; herhangi bir sanık için zamanaşımını kesen nedenlerin, haklarında tahkikat veya takibat yapılmasına bakılmaksızın aynı fiille iştirak eden diğer bütün sanıklara sirayet edeceği net bir şekilde belirtilerek bir taraftan 765 sayılı Kanun'un 106. maddesinin yorumunda yaşanan tereddütler giderilirken diğer taraftan kanundan kaçan kişilerin ödüllendirilmesi önlenmek istenmiştir.

Tahkikat veya takibattan kaçanları ödüllendirmemeyi amaçlayan 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinin uygulama alanına haklarındaki yargılamanın bir an önce sonuçlandırılması için üzerlerine düşen görevi tam anlamıyla yapan sanıklara da sirayet ettirmek Türk Ceza Hukukunun kabul etmediği kıyas yöntemini hem de sanık aleyhine hüküm doğuracak şekilde Ceza Hukukuna dahil etmek olur ki, bunun kanun koyucunun iradesine aykırı olacağı açıktır. Çünkü kanun koyucu, genel gerekçede iradesini açıkça ortaya koymuştur. Özellikle sanık aleyhine getirilen hükümlerin hiçbir tereddüte yer vermeyecek şekilde kanunda açıkça belirtilmesi gerekir. Bu kural Türk Ceza Kanunu'nun 2. maddesi ile hüküm altına alınan ve Anayasa hükümleri arasında da yer bulan suçların kanuniliği prensibinin doğal bir sonucudur.

Yargıtay Yüksek Ceza Genel Kurulunun gerek 765 sayılı Kanun'un 106. maddesi gerekse 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesiyle ilgili aşağıda özetlenen içtihatlarında; kaçanın ödüllendirilmemesi açıkça vurgulanırken, anılan maddelerin uygulama alanının haklarındaki tahkikat ya da takibat konusu yapılan iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerlerine düşen görevi eksiksiz yapan sanıklar açısından da geçerli olacağına ilişkin herhangi bir ibareye yer verilmemiştir.

Yargıtay Yüksek Ceza Genel Kurulunun 27/04/1999 gün, 1999/6-82 E-1999/81 K sayılı kararında benzer bir olayda konu şu şekilde özetlenmiştir. 'Sanığa yüklenen suç TCY'nin 491/4. maddesinde düzenlenmiş olup, maddede öngörülen cezanın üst sınırı itibarıyla TCY'nin 102/4. maddesi uyarınca 5 yıllık asli zamanaşımına tabidir; sanığın inceleme konusu suça ilişkin sorgusu 19.11.1992 tarihinde yapılmıştır. Bu sorgusunda sanığa CMUK'nın 135. maddesindeki haklarının hatırlatılmamış olması, zamanaşımının kesilmesi açısından sonuca etkili bulunmamaktadır. Zira sorgunun şekline ilişkin bir yasal değişikliğin veya iradesinde olmayan bir yanılgının sanık aleyhine sonuç doğuracağını kabul etmek olası değildir. Ayrıca TCY'nin 104, 105 ve 106. maddeleri birlikte ele alınıp değerlendirildiğinde; 104 ve 105. maddelerdeki düzenlemelerin, haklarında dava açılan kişileri kapsadığı; 106. maddede ise kesici işlemlerin, haklarında takibat ve tahkikat yapılmamış olan kimselere de sirayet edeceği öngörülmüş olup, bu düzenleme ile yasalara saygılı olarak duruşmaya gelen kişilerin durumlarını duruşmadan kaçan kişilerin durumlarıyla eşitlemek değil, kaçana imtiyaz tanımamak, onları ödüllendirmemek ve yasa önündeki eşitliği sağlamak amaçlanmıştır.

Bu belirlemeler ışığında sanığın durumu ele alındığında; müsnet suçtan dolayı açılmış bulunan davada sorgusu 19.11.1992 tarihinde yapılmış, araya başkaca kesici bir neden girmediğinden, asli zamanaşımı 19.11.1997 tarihinde gerçekleşmiştir. Sanık, hakkında takibat ve tahkikat yapılmayan konumunda değildir.

Bu nedenle diğer sanıklar hakkındaki zamanaşımını kesen işlemlerin sanığa sirayet etmesi söz konusu olmayıp yargısal uygulamalar da bu yönde istikrar kazanmıştır.

Nitekim Ceza Genel Kurulunun 28.6.1965 gün ve 275/D-3 sayılı kararı da bu doğrultudadır.

CGK, 20.03.2012, E.2011/11-241,K. 2012/114; CGK, 31.1.2012, E. 2011/11-243, K. 2012/7. CGK, 16.2.2016, E. 2014/11-315, K. 2016/65 sayılı kararlarında '5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinde kesme nedenlerinin sirayeti konusunda nesnel sistem esas alınarak bir suçla ilgili olarak şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi, iddianame düzenlenmesi, sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi hâlinde dava zamanaşımının kesileceği belirtilmiş ve sonuç olarak kesme nedeninin varlığı hâlinde dava zamanaşımının suçla ilgili olarak kesildiğini kabul etmek ve fakat bunu ilgili suç ortağına özgü kesilme olarak mütalaa etmemek gerektiği vurgulanmıştır.' Yine anılan genel kurulu kararlarında 'Anılan Yasa maddesinde özenle seçilen anlatım biçimi ile 765 s. TCK'nın 106. maddesine benzer bir düzenlemeye 5237 s. TCK'da yer verilmemesi ve dava zamanaşımının kesilme nedenleri sayılırken kullanılan 'şüpheli veya sanıklardan birinin' 'şüpheli veya sanıklardan biri hakkında' 'sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa' ibareleri birlikte değerlendirildiğinde, böyle bir düzenlemenin yasa koyucunun bilinçli bir tercihi olduğu ve dava zamanaşımını kesen nedenlerin iştirak hâlinde suç işleyen sanıklar açısından sirayeti yönünden fiili esas alan nesnel ölçütün geçerli olduğu' vurgulanmıştır.

Esasen bu gerekçeler TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacına uygun olduğu gibi görüşümüze de aykırı değildir. Zira sanıklardan herhangi birisi hakkında dava zamanaşımını kesen usulü işlem yapılmış ise anılan usulü işlemlerin yapılmadığı sanıklar açısından da zamanaşımının kesilmiş sayılacağı konusunda kuşku yoktur. Ancak haklarında zamanaşımını kesen usulü işlem daha önce yapılan örneğin daha önce sorguya çekilerek sorgu aşamasını geçiren sanık açısından; sonradan yakalanan başka bir sanığın sorguya çekilmesinin zamanaşımını kesen bir işlem olarak kabul edilmesinin kanun koyucunun amacına uygun olduğunu söylemeye imkân yoktur. Aksi takdirde, hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerine düşen bütün görevleri eksiksiz bir şekilde yerine getiren sanık açısından; sırf kaçarak yargılamayı uzatmak isteyen başka bir sanığın yakalanarak sorguya çekildi diye zamanaşımının bir kez daha kesildiğini kabul etmek, ülkemizinde taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin olmazsa olmazını teşkil eden adil yargılanma hakkını ihlal edeceği gibi kurallara uyan sanık ile kurallara uymayan sanığın aynı şekilde muameleye tabi tutulması anlamına gelir ki! Böyle bir sonucun ceza hukukunun temel ilkelerinden olan hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik ilkelerine aykırı olacağı ve iştirak hâlinde işlenen suçlardan dolayı, sanıkların tamamının yakalanmadığı durumlarda; asli zaman aşımı süresinin dolduğundan bahisle düşme kararı verilmesini imkânsız hâle getireceği gibi Yargıtay uygulamalarına da aykırı olacağı açıktır.

Bizce iştirak edilmemekle birlikte bir an için sayın çoğunluğun görüşünün kabul edilmesi durumunda; özellikle iştirak hâlinde işlenen suçlarda; temyiz aşamasında incelemeye konu sanık açısından asli zamanaşımı süresinin sona erdiği belirlense dahi; yakalanmayan sanıklardan herhangi birisinin yakalanarak ya da kendiliğinden teslim olarak hakkında zamanaşımını kesen herhangi bir işlemin yapılması ihtimaline binaen kesintili zamanaşımı süresi dolmamış ise düşme kararı verilemeyeceğinden; Yargıtaydaki inceleme sırasında dahi bu hususun araştırılması zorunlu hâle gelecektir. Oysa Yargıtay uygulamalarında böyle bir

araştırmanın hiç bir zaman yapılmadığı bilinen bir gerçek olarak karşımıza çıkacaktır. Zaten bu yönde bir araştırma yapılmasının zorunlu olması hâlinde, böyle bir uygulamanın davaları sürüncemede bırakmak suretiyle zaten iş yoğunluğu oldukça fazla olan mahkemelerin iş yükünün iyice artmasına sebebiyet vereceği gibi ayrıca hukuk devletinde hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlandırılması için kanunlara son derece saygılı davranan kişilerin adil yargılanma hakkını ihlal edeceği konusunda kuşku bulunmamaktadır.

Sanık lehine ya da aleyhine sonuçlandırılan davanın makul süre içerisinde bitirilememesini dahi adil yargılanma hakkının ihlali olarak kabul eden hukuk sistemimizin, böyle bir uygulamaya kayıtsız kalması elbetteki beklenemez. Sanığın kendisi hakkında sorgu işleminin yapılması, mahkûmiyet hükmünün verilmesi... gibi işlemler kendisi hakkında zamanaşımını keserken, daha sonra başka bir sanık hakkında yapılan aynı usuli işlemlerin, aynı aşamaları daha önce geçiren sanığa sirayet ettirilmesi kanunun konuluş amacına ve ceza hukukunun temel ilkelerine de aykırı olacaktır. Sonuç itibarıyla yukarıda ayrıntılı şekilde açıklandığı üzere bir sanık hakkında zaman aşımını kesen herhangi bir usulü işlemin yapılması, o tarihe kadar haklarında aynı usulü işlemlerin yapılmadığı sanıklar hakkında zaman aşımını keserken, haklarında daha önce aynı usulü işlemlerin yapıldığı sanıklar açısından zamanaşımının ikinci kez kesildiğinin kabul edilmemesinin Yargıtay uygulamalarına, TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacına, hakkaniyet ilkesine daha uygun olacağı ve böyle bir sonucun kanuna saygılı vatandaşların adil yargılanma hakkının sağlanmasına katkıda bulunacağı tartışmayı gerektirmeyecek kadar açıktır. Ulaşılan sonuca göre, örneğin A-B-C adındaki üç sanığın iştirak hâlinde bir suçu işlemesi hâlinde; ilk önce 'A'nın yakalanarak sorguya çekilmesi, 'B' ve 'C' hakkında zamanaşımını kestiği konusunda uygulamada ve teoride herhangi bir duraksama bulunmamasına karşın, daha sonra yakalanan 'B'nin sorguya çekilmesi sadece henüz sorguya çekilmeyen 'C' hakkında zamanaşımını keserken daha önce sorgusu yapılan 'A' hakkında zamanaşımını kesmeyecektir. Daha sonraki bir tarihte yakalanan 'C'nin sorguya çekilmesi de yine daha önce sorguya çekilen 'A ve B' hakkında zamanaşımını kesmeyecektir.

Yukarıdaki açıklamalar ve içtihatlar ışığında somut olayımıza baktığımızda; sanık ...'ın savunmasının 03.08.2008 tarihinde alındığı ve zamanaşımın bu tarihte kesildiği, diğer sanığın açıklamalarının sanık ...'ın durumunda herhangi bir değişiklik yapmadığının dosya içeriğinden net bir şekilde anlaşıldığı, diğer sanığın sorgusu yapılmasa dahi mevcut delillerle adı geçen sanık ... hakkında karar verilebileceği dikkate alınarak adı geçen sanık hakkındaki davanın tefrik edilerek bitirilme olanağı varken, davanın tefrik edilmeyip kaçan sanıkların zorunluluk olmaksızın beklenerek yakalandıklarında haklarındaki zamanaşımını kesen nedenlerin sanık ...'a sirayet ettirilmesi, sanık lehine getirilmiş bir kanun hükmünün sanık aleyhine yorumlanması anlamına gelir ki; böyle bir yorumun ceza hukukunun temel ilkeleriyle bağdaşması mümkün değildir. Bu durumda sanık ... hakkında sorgusunun yapıldığı 03.08.2008 tarihinden hüküm tarihine kadar asli zamanaşımı süresinin geçmesi nedeniyle kamu davasının düşürülmesi gerekirken, diğer sanığın sorgusunun yapıldığı 12.06.2009 tarihinde zamanaşımının kesildiği ve kesme nedeninin daha önce sorgusu yapılan ...'a da sirayet ettiği gerekçesiyle asli zaman aşımı süresinin hüküm tarihinde dolmadığından bahisle Yerel Mahkemece verilen mahkûmiyet hükmünün onanmasına dair sayın çoğunluk görüşüne katılmamaktayız." düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 15.11.2018 tarih ve 87457 sayı ile;

"...Ayrıntıları Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 gün ve 2018/2514 Esas, 2018/6198 Karar sayılı ilamının muhalefet şerhinde belirtildiği üzere; '...TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacının, iştirak hâlinde işlenen suçlarda sanıklardan herhangi birisi hakkında dava zamanaşımını kesen usulü işlem yapılmış ise anılan usulü işlemin tüm sanıklar açısından da zamanaşımının kesilmiş sayılacağı konusunda kuşku yoktur. Ancak haklarında

zamanaşımını kesen usulü işlem daha önce yapılan örneğin daha önce sorguya çekilerek sorgu aşamasını geçiren sanık açısından; sonradan yakalanan başka bir sanığın sorguya çekilmesinin zamanaşımını kesen bir işlem olarak kabul edilmesinin kanun koyucunun amacına uygun olduğunu söylemeye imkân yoktur. Aksi takdirde, hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerine düşen bütün görevleri eksiksiz bir şekilde yerine getiren sanık açısından; sırf kaçarak yargılamayı uzatmak isteyen başka bir sanığın yakalanarak sorguya çekildi diye zamanaşımının bir kez daha kesildiğini kabul etmek, ülkemizinde taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin olmazsa olmazını teşkil eden adil yargılanma hakkını ihlal edeceği gibi kurallara uyan sanık ile kurallara uymayan sanığın aynı şekilde muameleye tabi tutulması anlamına gelir ki! Böyle bir sonucun ceza hukukunun temel ilkelerinden olan hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik ilkelerine aykırı olacağı ve iştirak hâlinde işlenen suçlardan dolayı, sanıkların tamamının yakalanmadığı durumlarda; asli zaman aşımı süresinin dolduğundan bahisle düşme kararı verilmesini imkânsız hâle getireceği gibi Yargıtay uygulamalarına da aykırı olacağı açıktır.

Aksi taktirde, özellikle iştirak hâlinde işlenen suçlarda; temyiz aşamasında incelemeye konu sanık açısından asli zamanaşımı süresinin sona erdiği belirlense dahi; yakalanmayan sanıklardan herhangi birisinin yakalanarak ya da kendiliğinden teslim olarak hakkında zamanaşımını kesen herhangi bir işlemin yapılması ihtimaline binaen kesintili zamanaşımı süresi dolmamış ise düşme kararı verilemeyeceğinden; Yargıtaydaki inceleme sırasında dahi bu hususun araştırılması zorunlu hâle gelecektir. Oysa Yargıtay uygulamalarında böyle bir araştırmanın hiçbir zaman yapılmadığı bilinen bir gerçek olarak karşımıza çıkacaktır. Zaten bu yönde bir araştırma yapılmasının zorunlu olması hâlinde, böyle bir uygulamanın davaları sürüncemede bırakmak suretiyle zaten iş yoğunluğu oldukça fazla olan mahkemelerin iş yükünün iyice artmasına sebebiyet vereceği gibi ayrıca hukuk devletinde hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlandırılması için kanunlara son derece saygılı davranan kişilerin adil yargılanma hakkını ihlal edeceği konusunda kuşku bulunmamaktadır.

Yapılan açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; 6362 sayılı Yasa'nın 107/1. maddesine muhalefet suçu için belirlenen ceza miktarına göre, asli zamanaşımı süresinin, TCK'nın 66. maddesi gereğince 8 yıl olarak belirlendiği, sanığın savunması 03.11.2008 tarihinde alındıktan sonra zamanaşımını kesen en son işlemin mahkûmiyet kararının verildiği 07.02.2017 tarihi olduğu gözetilerek, zamanaşımı nedeniyle sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 66/1-e ve 5271 sayılı CMK'nın 223/8. maddeleri uyarınca davanın düşmesine karar vermesi yerine yazılı şekilde mahkûmiyet kararı verilmesinden dolayı, Yargıtay 19. Ceza Dairesinin anılan ilamındaki 'onama' görüşüne itiraz edilmiştir." görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 19. Ceza Dairesince 26.11.2018 tarih, 8039-12381 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedeninin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

CEZA GENEL KURULU KARARI

Sanık ... ve inceleme dışı sanık... hakkında bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kurulan beraat hükümleri Özel Dairece onanmak suretiyle; inceleme dışı sanıklar ... hakkında işleme dayalı manipülasyon suçundan verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararları, bu kararlara yönelik itirazın mercisince reddedilmesi suretiyle kesinleşmiş olup itirazın kapsamına göre inceleme sanık ... hakkında piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçundan kurulan mahkûmiyet hükmüyle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; iştirak hâlinde işlenen suçlarda, ortaklardan birisinin savunmasının alınmasının dava zamanaşımının kesilmesi yönünden diğer ortakları da etkileyip etkilemeyeceği, bu bağlamda sanık hakkında dava zamanaşımının gerçekleşip gerçekleşmediğinin belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya kapsamından;

Sanık ... ve inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve... hakkında ...Meyve ve Gıda Sanayi AŞ hisse senedinde 13.02.2007-05.03.2007 döneminde işleme dayalı manipülasyon yapılması nedeniyle mülga 2499 sayılı Kanun'un 5728 sayılı Kanun'un 372. maddesi ile değişik 47/I-A-2. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle işleme dayalı manipülasyon suçundan İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca 27.06.2008 tarih ve 10651-7072 sayı ile kamu davası açıldığı,

Sanık ... ve inceleme dışı sanık... hakkında ...Meyve ve Gıda Sanayi AŞ'ye ilişkin olarak 11.01.2007 tarihinde kamuya yapılan özel durum açıklamasının yanıltıcı bilgi içermesi nedeniyle mülga 2499 sayılı Kanun'un 5728 sayılı Kanun'un 372. maddesi ile değişik 47/I-A-3. maddesinin ihlal edildiğinden bahisle bilgiye dayalı manipülasyon suçundan İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca 22.04.2009 tarih ve 4531-2668 sayı ile kamu davası açıldığı, İstanbul 3. Asliye Ceza Mahkemesince 23.03.2012 tarih ve 609-106 sayı ile şahsi ve fiili irtibat bulunduğundan bahisle dosyanın İstanbul 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 2008/553 esas numaralı dosyası ile birleştirilmesine karar verildiği,

İstanbul 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 11.06.2014 tarihli ve 553-170 sayılı kararı ile; haklarında bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kamu davası açılan sanık ... ve inceleme dışı sanık...'nun beraatine karar verildiği, işleme dayalı manipülasyon suçundan kamu davası açılan sanık ...'ın beraatine, inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve... hakkında ise hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararları, bu kararlara yönelik itirazın mercisince reddedilmesi suretiyle kesinleştiği, Cumhuriyet savcısı ve katılan vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 30.03.2016 tarihli ve 18395-14177 sayılı kararı ile sanık ... ve inceleme dışı sanık... hakkında bilgiye dayalı manipülasyon suçundan kurulan beraat hükümleri onanmak suretiyle kesinleştiği, sanık ... hakkında işleme dayalı manipülasyon suçundan kurulan beraat hükmünün ise bozulmasına karar verildiği, bozmaya uyan İstanbul 11. Asliye Ceza Mahkemesinin 07.02.2017 tarihli ve 216-64 sayılı kararı ile sanık ... hakkında 6362 sayılı Kanun'da düzenlenen piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçundan mahkûmiyet kararı verildiği, Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 23.05.2018 tarihli ve 2514-6198 sayılı kararı ile sanık ... hakkında verilen mahkûmiyet hükmünün onanmasına karar verildiği,

Sanığa atılı piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçuna ilişkin olarak sanık ...'ın savunmasının 03.11.2008, inceleme dışı sanık ...'ın savunmasının 03.11.2008, inceleme dışı sanıklar ..., ... ve ...'ın savunmalarının 05.11.2008, inceleme dışı sanık ...'ın savunmasının 20.02.2009 ve inceleme dışı sanık...'ın savunmasının 12.06.2009 tarihinde alındığı, somut olayda suç tarihinin ise 05.03.2007 olduğu, sanık ... hakkında 07.02.2017 tarihinde mahkûmiyet kararı verildiği, sanık ... hakkında verilen mahkûmiyet kararından önce sanıkların savunmalarının alınması dışında zamanaşımını kesen başkaca bir işlem yapılmadığı,

Anlaşılmaktadır.

Mülga 2499 sayılı Kanun'un suç tarihi itibarıyla yürürlükte olan 47. maddesi;

"Diğer kanunlara göre daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde:

A) ...

2. Yapay olarak, sermaye piyasası araçlarının, arz ve talebini etkilemek, aktif bir piyasanın varlığı izlenimini uyandırmak, fiyatlarını aynı seviyede tutmak, arttırmak veya azaltmak amacıyla alım ve satımını yapan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

...

2 yıldan 5 yıla kadar hapis ve 10 milyar liradan 25 milyar liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Suçun işlenmesinde, bu bentte yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse, hapis cezasının asgari haddi 3, azami haddi 6 yıldır.

B) ...

C) ...

Birinci fıkranın (A), (B) ve (C) bentleri uyarınca verilecek ağır para cezaları üst sınırla bağlı olmaksızın suçun işlenmesi suretiyle temin edilen menfaatin üç katından az olamaz.

Bu maddede öngörülen cezaların verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde,verilen cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur. Cezaların artırılabilmesi için daha önce verilen cezanın infazı şartı aranmaz.",

30.12.2012 tarihli ve 28513 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe giren 6362 sayılı Kanun'un 139. maddesi ile yürürlükten kaldırılan 2499 sayılı Kanun'un 08.02.2008 tarihli ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 372. maddesi ile değişik 47. maddesi;

"Diğer kanunlara göre daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde;

A) ...

2. Yapay olarak, sermaye piyasası araçlarının, arz ve talebini etkilemek, aktif bir piyasanın varlığı izlenimini uyandırmak, fiyatlarını aynı seviyede tutmak, arttırmak veya azaltmak amacıyla alım ve satımını yapan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

...

her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

B) ...

C) ...

Birinci fıkranın (A), (B) ve (C) bentleri uyarınca verilecek para cezaları üst sınırla bağlı olmaksızın suçun işlenmesi suretiyle temin edilen menfaatin üç katından az olamaz.",

30.12.2012 tarihli ve 28513 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe giren 6362 sayılı Kanun'un "Piyasa Dolandırıcılığı" başlıklı 107. maddesi;

"(1) Sermaye piyasası araçlarının fiyatlarına, fiyat değişimlerine, arz ve taleplerine ilişkin olarak yanlış veya yanıltıcı izlenim uyandırmak amacıyla alım veya satım yapanlar, emir verenler, emir iptal edenler, emir değiştirenler veya hesap hareketleri gerçekleştirenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin günden on bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılırlar. Ancak, bu suçtan dolayı verilecek olan adli para cezasının miktarı, suçun işlenmesi ile elde edilen menfaatten az olamaz.

(2) ...

(3) Birinci fıkrada tanımlanan suçu işleyen kişi pişmanlık göstererek, beş yüz bin Türk Lirasından az olmamak üzere, elde ettiği veya elde edilmesine sebep olduğu menfaatin iki katı miktarı kadar parayı, Hazineye;

a) Henüz soruşturma başlamadan önce ödediği takdirde, hakkında cezaya hükmolunmaz.

b) Soruşturma evresinde ödediği takdirde, verilecek ceza yarısı oranında indirilir.

c) Kovuşturma evresinde hüküm verilinceye kadar ödediği takdirde, verilecek ceza üçte biri oranında indirilir." şeklinde düzenlenmiş olup 25.02.2020 tarihli ve 31050 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe giren 7222 sayılı Kanun'un 38. maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 107. maddesinin birinci fıkrasında yer alan “iki” ibaresi “üç” şeklinde değiştirilmiştir.

5237 sayılı TCK’nın “Dava zamanaşımı” başlıklı 66. maddesi;

“(1) Kanunda başka türlü yazılmış olan hâller dışında kamu davası;

a) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarda otuz yıl,

b) Müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarda yirmibeş yıl,

c) Yirmi yıldan aşağı olmamak üzere hapis cezasını gerektiren suçlarda yirmi yıl,

d) Beş yıldan fazla ve yirmi yıldan az hapis cezasını gerektiren suçlarda onbeş yıl,

e) Beş yıldan fazla olmamak üzere hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlarda sekiz yıl,

Geçmesiyle düşer.

(2) Fiili işlediği sırada oniki yaşını doldurmuş olup da onbeş yaşını doldurmamış olanlar hakkında, bu sürelerin yarısının; onbeş yaşını doldurmuş olup da onsekiz yaşını doldurmamış olan kişiler hakkında ise, üçte ikisinin geçmesiyle kamu davası düşer.

(3) Dava zamanaşımı süresinin belirlenmesinde dosyadaki mevcut deliller itibarıyla suçun daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hâlleri de göz önünde bulundurulur.

(4) Yukarıdaki fıkralarda yer alan sürelerin belirlenmesinde suçun kanunda yer alan cezasının yukarı sınırı göz önünde bulundurulur; seçimlik cezaları gerektiren suçlarda zamanaşımı bakımından hapis cezası esas alınır…” şeklinde düzenlenmiştir.

TCK'nın 66. maddesinde; kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça kamu davasının maddede yazılı sürelerin geçmesiyle düşeceği düzenlenmiş, aynı maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde beş yıldan fazla olmamak üzere hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlarda bu sürenin 8 yıl olacağı hüküm altına alınmıştır.

Dava zamanaşımını kesen nedenler mülga 765 sayılı TCK'nın 104. maddesinde, yakalama, tevkif, celp veya ihzar müzekkereleri, sorgu, son soruşturmanın açılması kararı veya iddianame ile dava açılması olarak belirtilmiş olup kesen nedenlerin iştirak hâlinde suç işleyen sanıklar yönünden sirayeti ise anılan Kanun’un 106. maddesinde; “Bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi müruru zamanı keser.” şeklinde düzenlenmişti.

01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK’da ise dava zamanaşımını kesen nedenler 67. maddede düzenlenmiştir. “Dava zamanaşımı süresinin durması veya kesilmesi” başlıklı 67. maddesinin ikinci fıkrası;

“Bir suçla ilgili olarak;

a) Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,

b) Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,

c) Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,

d) Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Halinde, dava zamanaşımı kesilir" şeklinde düzenlenmiştir. Mülga 765 sayılı TCK'nın 106. maddesinde yer alan düzenleme ise 5237 sayılı TCK'da yer almamıştır.

Dava zamanaşımını kesen nedenlerin aynı suça katılanları ne şekilde etkileyeceği konusunda iki sistem mevcuttur. Bunlardan birincisi, Almanya, Avusturya, İsviçre ve Arjantin Ceza Kanunlarında da kabul edilen yargılanan sanığı esas alan ve diğer sanıkları soyutlayan öznel sistem (kesilmenin şahsiliği) olarak nitelendirilen sistemdir. Nesnel sistem olarak adlandırılan ve fiili esas alan ikinci sistem ise İtalya, Brezilya ve Fransa Ceza Kanunlarında kabul edilen ve sadece sanığı değil, katılma dereceleri ne olursa olsun olaya katılan tüm sanıkları hatta haklarında kovuşturmaya başlanmamış olanları dahi nazara almaktadır.

Dava zamanaşımını kesen nedenler TCK'nın 67. maddesinin ikinci fıkrasında, bir suçla ilgili olarak; şüpheli veya sanıklardan birinin Cumhuriyet savcısı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi, suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi ve sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi olarak belirtilmiştir. Dava zamanaşımının kesilme nedenleri sayılırken madde metninde kullanılan "şüpheli veya sanıklardan birinin", "şüpheli veya sanıklardan biri hakkında", "sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa" ibarelerinden dolayı 5237 sayılı TCK'da "dava zamanaşımının sirayeti" ilkesinin benimsendiği ve öznel kriter dışlanarak nesnel kriter esas alındığı için suç tarihinden itibaren dava zamanaşımının fail bazında değil de fiile bağlı olarak ortak hesaplanması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle iştirak hâlinde bir suç işlendiği takdirde şeriklerden biri hakkında dava zamanaşımını kesen işlemler yapılmış ise haklarında madde metninde sayılan işlemler yapılmış veya yapılmamış olan şerikler hakkında da dava zamanaşımı süresi kesilmiş olacaktır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.03.2012 tarihli ve 241-114 sayılı kararı ile 31.01.2012 tarihli ve 243-7 sayılı kararında, 5237 sayılı TCK'da dava zamanaşımının sirayeti konusunda fiile bağlılığı esas alan nesnel ölçütün kabul edildiği, iştirak hâlinde suç işleyen sanıklardan bir kısmı hakkında verilen mahkûmiyet kararının tüm sanıklar için dava zamanaşımını keseceği vurgulanmıştır.

Nitekim öğretide de TCK'nın 67. maddesinin ikinci fıkrasındaki düzenleme ile ilgili olarak; bir şüpheli veya sanık hakkındaki ifade alma veya sorgunun diğer sanık veya şüpheliler bakımından da zamanaşımını keseceği (doktrindeki bir esere atıf), yeni TCK'nın sisteminde, dava zamanaşımı süresinin kesilmesinde nesnel ölçütün esas alındığı, başka bir deyişle, kesme sebebinin varlığı hâlinde, dava zamanaşımının suçla ilgili olarak kesildiğini kabul etmek ve fakat bunu ilgili suç ortağına özgü kesilme olarak mütalaa etmemek gerektiği (doktrindeki bir esere atıf), eğer bir suçta birden fazla kişi çeşitli sebeplerle şüpheli veya sanık durumunda iseler Kanun'un ifadesine göre bunlardan birinin ifadesinin alınması veya sorgulanmasının sanıkların tamamı bakımından zamanaşımını keseceği (doktrindeki bir esere atıf), zamanaşımının kesilmesinin suçu işlediği iddia olunan kişiye ya da kişilere ilişkin olmayıp aksine suç konusu fiile ilişkin olduğu, zamanaşımını kesen sebeplerin bir suç sebebiyle ortaya çıktığı, bahse konu suçu oluşturan fiilin objektif olarak şerikler arasındaki bağı ifade ettiği, bu bağın suça iştirak eden kişilerden kaynaklanmayıp aksine ortak katkıda

bulunulan fiilin çerçevesinde hüküm ifade ettiği, dolayısıyla objektif bu bağ kapsamında meydana gelen ve dava zamanaşımını kesen nedenlerin, kişilerden bağımsız olarak hukuki sonuç doğuracağı ve fiil nedeniyle birleşen tüm şerikler hakkında da geçerli olacağı (doktrindeki bir esere atıf), suç iştirak hâlinde işlenmişse, bir sanık hakkında dava zamanaşımını kesen nedenin tüm sanıkları etkileyeceği, böylece, şüpheli veya sanıklardan birinin, ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, hakkında tutuklama kararı verilmesi, onunla ilgili iddianamenin düzenlenmesi, mahkûmiyet kararı verilmesi hâlinde, haklarında soruşturma yapılmış veya yapılmamış tüm suç ortakları ile ilgili dava zamanaşımının kesileceği (doktrindeki bir esere atıf), iştirak hâlinde işlenen suçlarda ortaklardan biri için dava zamanaşımının kesilmesinin diğer ortakları da etkileyeceği, yani onlar için de dava zamanaşımı süresinin kesileceği (doktrindeki bir esere atıf), düzenlemenin lafzına ve ruhuna göre ortaklardan birinin ifadesinin alınması, tutuklama kararı verilmesi, mahkûmiyet hükmü kurulması durumunda o ortakla, o suçu iştirâk hâlinde işleyen şüpheliler veya sanıklar hakkında da zamanaşımı süresinin kesileceği, kanun koyucunun, sirayet ihtimalini düşünmese bu ibareleri kanuna koymayacağı (doktrindeki bir esere atıf) şeklinde görüşlere yer verilmiştir.

Bu açıklamalar ışığında uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde;

5237 sayılı TCK'da dava zamanaşımının sirayeti konusunda fiile bağlılığı esas alan nesnel ölçütün kabul edildiği, zamanaşımının kesilmesinin suçu işlediği iddia olunan kişiye ya da kişilere ilişkin olmayıp aksine suç konusu fiile ilişkin olduğu, bahse konu suçu oluşturan fiilin objektif olarak şerikler arasındaki bağı ifade ettiği, bu bağın suça iştirak eden kişilerden kaynaklanmayıp aksine ortak katkıda bulunulan fiilin çerçevesinde hüküm ifade ettiği, dolayısıyla objektif bu bağ kapsamında meydana gelen ve dava zamanaşımını kesen nedenlerin, kişilerden bağımsız olarak hukuki sonuç doğuracağı ve fiil nedeniyle birleşen tüm şerikler hakkında da geçerli olacağı anlaşıldığından iştirak hâlinde işlenen suçlarda, ortaklardan birisinin savunmasının alınmasının dava zamanaşımının kesilmesi yönünden diğer ortakları da etkileyeceğinin kabul edilmesinde zorunluluk bulunmaktadır. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 14.05.2019 tarihli ve 147-428 sayılı kararında da benzer gerekçelerle aynı sonuca ulaşılmıştır.

Sanık ... ve inceleme dışı sanıklar ..., ..., ..., ..., ... ve...'ın atılı mülga 2499 sayılı Kanun'un 47/I-A-2. maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 107/1. maddesinde tanımlanan piyasa dolandırıcılığı (işleme dayalı manipülasyon) suçunun gerektirdiği cezanın türü ve üst sınırına göre davanın 5237 sayılı TCK'nın 66/1-e ve 67. maddelerinde öngörülen 8 yıllık olağan, 12 yıllık olağanüstü zamanaşımı süresine tabi bulunduğu, sanık ...'ın savunmasının 03.11.2008, inceleme dışı sanıklardan son olarak...'ın 12.06.2009 tarihinde savunmasının alındığı hususları dikkate alındığında sanık ... hakkında verilen mahkûmiyet kararına kadar tüm sanıklar açısından zamanaşımı sürelerini son kesen sebebin 12.06.2009 tarihindeki...'ın savunması olduğu, 12.06.2009 tarihinden sonra sanık ... hakkında verilen 07.02.2017 tarihli mahkûmiyet hükmüne kadar 8 yıllık olağan dava zamanaşımının gerçekleşmediği kabul edilmelidir.

Bu itibarla; haklı bir nedene dayanmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Ceza Genel Kurulu Üyeleri ..., ... ve ...;

"Sanık ...'ın sorgusunun yapılmasından sonra aynı suça iştirak eden inceleme dışı sanık...'ın daha sonraki bir tarihte yapılan sorgusunun sanık açısından zaman aşımını kesip kesmediği ve buna bağlı olarak inceleme süresi içerisinde dava zaman aşımının gerçekleşip gerçekleşmediği konusunda sayın çoğunluk ile aramızda uyuşmazlık doğmuştur.

Hukuk sistemimizde zaman aşımı kurumu Devletin kovuşturma ve cezalandırma hakkına son veren kurum niteliğini taşıdığı için maddi ceza hukukunun kapsamına girdiği kabul edilmektedir.

765 sayılı TCK'nın 106. maddesinde; Bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler, o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da, aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi müruru zamanı keseceği belirtilirken;

5237 sayılı TCK'nın 67. maddesinin 2. fıkrasında ise;

Bir suçla ilgili olarak;

a-) Şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi,

b-) Şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi,

c-) Suçla ilgili olarak iddianame düzenlenmesi,

d-) Sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi,

Zaman aşımını kesen nedenler olarak gösterilmiştir.

765 sayılı TCK'nın 106. maddesinde bir suçtan dolayı yapılan ve müruru zamanı kesen muameleler, o suçlarda her ne suretle olursa olsun iştiraki olup da, aleyhlerinde takibat veya tahkikat yapılmamış olan kimseler hakkında dahi zaman aşımını keseceği belirtilirken, 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinde; herhangi bir sanık için zaman aşımını kesen nedenlerin aynı suça iştirak eden diğer sanıklar hakkında da; tahkikat ya da takibat yapılmasına bakılmaksızın zaman aşımını keseceği belirtilerek 765 sayılı TCK'nın 106. maddesindeki uygulamada ortaya çıkan tereddütler giderilmek istenmiştir.

Hukuk sistemimizde zaman aşımı müessesesinin maddi ceza hukuku kapsamına girdiğinin kabul edilmesinden sonra muhalefete konu uyuşmazlığın 'kanunsuz suç ve ceza olmaz' kuralının sınırları içerisinde kalmak kaydıyla ceza hukukunun izin verdiği ölçüde yorum kuralları ile bağdaştırmak suretiyle çözümü gerekmektedir.

5237 sayılı TCK'nın 2. maddesinde: Özet olarak 'Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez. Kanunda yazılı cezalardan başka bir ceza ile de kimse cezalandırılamaz.' denilerek kanunilik ilkesi özellikle vurgulanmak istenmiştir.

'Kanunsuz suç ve ceza olmaz' kuralı Türk Ceza Hukukunda, Devlet ve Yargıç karşısında bireylerin kamu haklarının güvencesidir.

Öğretide değerini koruyan bu kural, Anayasamızın (Mad.38) ilkeleri arasına girmiş ve 5237 sayılı TCK'nın 2. maddesinde de açık bir şekilde ifade edilmiştir. Bu hükmün 2. maddede yer alması bile, kurala verilen önemi gösterir.

Kanun'un 2. maddesindeki 'açıkça' kelimesi Türk Ceza Hukukunda 'kıyaslama'nın yasaklandığını gösterir.

Kanunsuz ceza olamayacağından, suçun cezasının belirlenmiş olması suçluların cezalandırılmasında şarttır.

Bir fiili suç saymak ve cezalandırmak yetkisinin yalnız kanuna tanınması bireylere özgürlüklerinin sınırı hakkında bilgi verir. Bireyin, nelerin ne kadar yasak olduğunu bilmeye hakkı vardır. Bu hakkını kullanan birey yasak olanı yapmaktan çekinmek, yasak olmayanı yaparken de korkusuz hareket etmek imkânını kazanır. Kanun Kuralına gerçek anlamını kanun koyucunun iradesi verir. Kanunun iradesi kanun koyucunun subjektif iradesi değildir. Yazılı formül içinde ifade edilmiş objektif irade, kanunun iradesini oluşturur. Kanunun iradesini gösteren formül zorunlu olarak genel ve soyut olacağından, kuralın önce içeriğini

ve anlamını belirtmeden, iradenin somut olaylara uygulanmasına imkân yoktur. Pozitif hukuk, yorum faaliyetlerinin sınırını oluşturur.

5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinde; herhangi bir sanık için zaman aşımını kesen nedenlerin, haklarında tahkikat veya takibat yapılmasına bakılmaksızın aynı fiille iştirak eden diğer bütün sanıklara sirayet edeceği net bir şekilde belirtilerek bir taraftan 765 sayılı Kanun'un 106. maddesinin yorumunda yaşanan tereddütler giderilirken diğer taraftan kanundan kaçan kişilerin ödüllendirilmesi önlenmek istenmiştir.

Tahkikat veya takibattan kaçanları ödüllendirmemeyi amaçlayan 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesinin uygulama alanına haklarındaki yargılamanın bir an önce sonuçlandırılması için üzerlerine düşen görevi tam anlamıyla yapan sanıkları da dahil etmek, Türk Ceza Hukukunun kabul etmediği kıyas yöntemini hem de sanık aleyhine hüküm doğuracak şekilde Ceza Hukukuna dahil etmek olur ki bunun kanun koyucunun iradesine aykırı olacağı açıktır. Zira kanun koyucu, genel gerekçede iradesini açıkça ortaya koymuştur. Özellikle sanık aleyhine getirilen hükümlerin hiçbir tereddüte yer vermeyecek şekilde kanunda açıkça belirtilmesi gerekir. Bu kural Türk Ceza Kanunu'nun 2. maddesi ile hüküm altına alınan ve Anayasa hükümleri arasında da yer bulan suçların kanuniliği prensibinin doğal bir sonucudur.

Yargıtay Yüksek Ceza Genel Kurulunun gerek 765 sayılı TCK'nın 106. maddesi gerekse 5237 sayılı TCK'nın 67/2. maddesiyle ilgili aşağıda özetlenen içtihatlarında; kaçanın ödüllendirilmemesi açıkça vurgulanırken, anılan maddelerin uygulama alanının haklarındaki tahkikat ya da takibat konusu yapılan iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerlerine düşen görevi eksik yapan sanıklar açısından da geçerli olacağına dair herhangi bir ibareye yer verilmemiştir.

Yargıtay Yüksek Ceza Genel Kurulunun 27.04.1999 gün, 1999/6-82 E-1999/81 K sayılı kararında benzer bir olayda konu şu şekilde özetlenmiştir. 'Sanığa yüklenen suç TCY'nin 491/4. maddesinde düzenlenmiş olup, maddede öngörülen cezanın üst sınırı itibarıyla TCY'nin 102/4. maddesi uyarınca 5 yıllık asli zamanaşımına tabidir; sanığın inceleme konusu suça ilişkin sorgusu 19.11.1992 tarihinde yapılmıştır. Bu sorgusunda sanığa CMUK'nın 135. maddesindeki haklarının hatırlatılmamış olması, zamanaşımının kesilmesi açısından sonuca etkili bulunmamaktadır. Zira sorgunun şekline ilişkin bir yasal değişikliğin veya iradesinde olmayan bir yanılgının sanık aleyhine sonuç doğuracağını kabul etmek olası değildir. Ayrıca TCY'nin 104, 105 ve 106. maddeleri birlikte ele alınıp değerlendirildiğinde; 104 ve 105. maddelerdeki düzenlemelerin, haklarında dava açılan kişileri kapsadığı; 106. maddede ise kesici işlemlerin, haklarında takibat ve tahkikat yapılmamış olan kimselere de sirayet edeceği öngörülmüş olup, bu düzenleme ile yasalara saygılı olarak duruşmaya gelen kişilerin durumlarını duruşmadan kaçan kişilerin durumlarıyla eşitlemek değil, kaçana imtiyaz tanımamak, onları ödüllendirmemek ve yasa önündeki eşitliği sağlamak amaçlanmıştır.

Bu belirlemeler ışığında sanığın durumu ele alındığında; müsnet suçtan dolayı açılmış bulunan davada sorgusu 19.11.1992 tarihinde yapılmış, araya başkaca kesici bir neden girmediğinden, asli zamanaşımı 19.11.1997 tarihinde gerçekleşmiştir. Sanık, hakkında takibat ve tahkikat yapılmayan konumunda değildir.

Bu nedenle diğer sanıklar hakkındaki zamanaşımını kesen işlemlerin sanığa sirayet etmesi söz konusu olmayıp yargısal uygulamalar da bu yönde istikrar kazanmıştır.

Nitekim Ceza Genel Kurulunun 28.6.1965 gün ve 275/D-3 sayılı kararı da bu doğrultudadır.

CGK,20.03.2012, E.2011/11-241,K. 2012/114; CGK, 31.1.2012, E. 2011/11-243, K. 2012/7. CGK, 16.2.2016, E. 2014/11-315, K. 2016/65 sayılı kararlarında '5237 sayılı TCK'nın 67/2.

maddesinde kesme nedenlerinin sirayeti konusunda nesnel sistem esas alınarak bir suçla ilgili olarak şüpheli veya sanıklardan birinin savcı huzurunda ifadesinin alınması veya sorguya çekilmesi, şüpheli veya sanıklardan biri hakkında tutuklama kararının verilmesi, iddianame düzenlenmesi, sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa, mahkûmiyet kararı verilmesi hâlinde dava zamanaşımının kesileceği belirtilmiş ve sonuç olarak kesme nedeninin varlığı hâlinde dava zamanaşımının suçla ilgili olarak kesildiğini kabul etmek ve fakat bunu ilgili suç ortağına özgü kesilme olarak mütalaa etmemek gerektiği vurgulanmıştır. Yine anılan genel kurulu kararlarında anılan yasa maddesinde özenle seçilen anlatım biçimi ile 765 s. TCK'nın 106. maddesine benzer bir düzenlemeye 5237 s. TCK'da yer verilmemesi ve dava zamanaşımının kesilme nedenleri sayılırken kullanılan 'şüpheli veya sanıklardan birinin' 'şüpheli veya sanıklardan biri hakkında' 'sanıklardan bir kısmı hakkında da olsa' ibareleri birlikte değerlendirildiğinde, böyle bir düzenlemenin yasa koyucunun bilinçli bir tercihi olduğu ve dava zamanaşımını kesen nedenlerin iştirak hâlinde suç işleyen sanıklar açısından sirayeti yönünden fiili esas alan nesnel ölçütün geçerli olduğu' vurgulanmıştır.

Esasen bu gerekçeler TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacına uygun olduğu gibi görüşümüze de aykırı değildir. Zira sanıklardan herhangi birisi hakkında dava zamanaşımını kesen usulü işlem yapılmış ise anılan usulü işlemlerin yapılmadığı sanıklar açısından da zaman aşımının kesilmiş sayılacağı konusunda kuşku yoktur. Ancak haklarında zamanaşımını kesen usulü işlem daha önce yapılan örneğin daha önce sorguya çekilerek sorgu aşamasını geçiren sanık açısından; sonradan yakalanan başka bir sanığın sorguya çekilmesinin zamanaşımını kesen bir işlem olarak kabul edilmesinin kanun koyucunun amacına uygun olduğunu söylemeye imkân yoktur. Aksi takdirde, hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlanması için üzerine düşen bütün görevleri eksiksiz bir şekilde yerine getiren sanık açısından; sırf kaçarak yargılamayı uzatmak isteyen başka bir sanığın yakalanarak sorguya çekildi diye zamanaşımının bir kez daha kesildiğini kabul etmek, ülkemizinde taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin olmazsa olmazını teşkil eden adil yargılanma hakkını ihlal edeceği gibi kurallara uyan sanık ile kurallara uymayan sanığın aynı şekilde muameleye tabi tutulması anlamına gelir ki!... Böyle bir sonucun ceza hukukunun temel ilkelerinden olan hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik ilkelerine aykırı olacağı ve iştirak hâlinde işlenen suçlardan dolayı, sanıkların tamamının yakalanmadığı durumlarda; asli zaman aşımı süresinin dolduğundan bahisle düşme kararı verilmesini imkânsız hâle getireceği gibi Yargıtay uygulamalarına da aykırı olacağı açıktır. Bizce iştirak edilmemekle birlikte bir an için sayın çoğunluğun görüşünün kabul edilmesi durumunda; özellikle iştirak halinde işlenen suçlarda; temyiz aşamasında incelemeye konu sanık açısından asli zaman aşımı süresinin sona erdiği belirlense dahi; yakalanmayan sanıklardan herhangi birisinin yakalanarak ya da kendiliğinden teslim olarak hakkında zaman aşımını kesen herhangi bir işlemin yapılması ihtimaline binaen kesintili zamanaşımı süresi dolmamış ise düşme kararı verilemeyeceğinden; Yargıtaydaki inceleme sırasında dahi bu hususun araştırılmasının zorunlu hâle geleceği gibi ayrıca soruşturma aşamasını geçiren hatta hakkında mahkûmiyet kararı verilen sanık açısından, aynı suçu iştirak eden başka bir sanığın yakalanarak hazırlık aşamasında Cumhuriyet savcısı tarafından ifadesinin alınması hâlinde dahi zaman aşımının kesildiği kabul edilerek soruşturma aşamasına dönülmesinin suç işlediği kesinleşinceye kadar masumların teminatı olarak kabul edilen ceza muhakemesi kanununun ruhuna da aykırı olacağı açıktır. Kaldı ki !.. Yargıtay uygulamalarında böyle bir araştırmanın hiçbir zaman yapılmadığı bilinen bir gerçek olarak karşımıza çıkacaktır. Zaten bu yönde bir araştırma yapılmasının zorunlu olması hâlinde, böyle bir uygulamanın davaları sürüncemede bırakmak suretiyle zaten iş yoğunluğu oldukça fazla olan mahkemelerin iş yükünün iyice artmasına sebebiyet vereceği gibi ayrıca hukuk devletinde hakkındaki iddiaların bir an önce sonuçlandırılması için kanunlara son derece saygılı davranan kişilerin adil yargılanma

hakkını ihlal edeceği konusunda kuşku bulunmamaktadır. Sanık lehine ya da aleyhine sonuçlandırılan davanın makul süre içerisinde bitirilememesini dahi adil yargılanma hakkının ihlali olarak kabul eden hukuk sistemimizin, böyle bir uygulamaya kayıtsız kalması elbetteki beklenemez. Sanığın kendisi hakkında sorgu işleminin yapılması, mahkûmiyet hükmünün verilmesi... gibi işlemler kendisi hakkında zamanaşımını keserken, daha sonra başka bir sanık hakkında yapılan aynı usuli işlemlerin, aynı aşamaları daha önce geçiren sanığa sirayet ettirilmesi kanunun konuluş amacına ve ceza hukukunun temel ilkelerine de aykırı olacağı gibi kusursuz bir yargılamayı hedefleyen usul ekonomisine de aykırı olacağı tartışmayı gerektirmeyecek kadar açıktır.

Sonuç itibarıyla yukarıda ayrıntılı şekilde açıklandığı üzere bir sanık hakkında zaman aşımını kesen herhangi bir usulü işlemin yapılması, o tarihe kadar haklarında aynı usuli işlemlerin yapılmadığı sanıklar hakkında zaman aşımını keserken, haklarında daha önce aynı usuli işlemlerin yapıldığı sanıklar açısından zamanaşımının ikinci kez kesildiğinin kabul edilmemesinin Yargıtay uygulamalarına, TCK'nın 67/2. maddesinin konuluş amacına, hakkaniyet ilkesine daha uygun olacağı ve böyle bir sonucun kanuna saygılı vatandaşların adil yargılanma hakkının sağlanmasına katkıda bulunacağı açıktır. Ulaşılan sonuca göre, örneğin A-B-C adındaki üç sanığın iştirak halinde bir suçu işlemesi hâlinde; ilk önce 'A'nın yakalanarak sorguya çekilmesi, 'B' ve 'C' hakkında zamanaşımını kestiği konusunda uygulamada ve teoride herhangi bir duraksama bulunmamasına karşın, daha sonra yakalanan B'nin sorguya çekilmesi sadece henüz sorguya çekilmeyen 'C' hakkında zaman aşımını keserken daha önce sorgusu yapılan 'A' hakkında zamanaşımını kesmeyecektir. Daha sonraki bir tarihte yakalanan 'C'nin sorguya çekilmesi de yine daha önce sorguya çekilen 'A ve B' hakkında zamana şımını kesmeyecektir. Aksine düşüncenin kabul edilmesi; tüketilen bir usuli işlemin defalarca yeniden canlandırılması anlamına gelir ki!.. ... hiçbir hukuk sisteminin buna izin vermesi beklenemez. Benzer düzenlemelerde, gerek Yargıtay Yüksek Ceza Genel Kurulunun, gerekse özel dairelerin istikrar kazanan uygulamaları da bu doğrultudadır. Örneğin 1412 sayılı CMUK'nın 104/2. maddesinde sanığın görevsiz mahkemede usulüne uygun olmayacak şekilde sorgusunun yapılması zaman aşımını keserken, daha sonra görevli mahkemede usulüne uygun olarak yeniden sorguya çekilmesinin, ya da ilk sorgu için gıyabi tevkif müzekkeresi çıkarıldıktan daha sonra yeniden çıkarılan gıyabi tevkif müzekkerelerinin dava zaman aşımını kesmeyeceği gerek teoride gerek uygulamada tereddüte yer vermeyecek şekilde benimsenmiştir.

Yukarıdaki açıklamalar ve içtihatlar ışığında somut olayımıza baktığımızda; sanık ...'ın sorgusunun yapıldığı 03.11.2008 tarihinde zamanaşımının kesildiği, inceleme dışı sanık...'ın 12.06.2009 tarihinde yapılan sorgusuyla sanık ... yönünden zamanaşımının tekrar kesildiğini kabul etmek, sanık lehine getirilmiş bir kanun hükmünün sanık aleyhine yorumlanması anlamına gelir ki; böyle bir yorumun ceza hukukunun temel ilkeleriyle bağdaşması mümkün değildir. Bu durumda sanık ... hakkında sorgusunun yapıldığı 03.11.2008 tarihinden hükmün verildiği 07.02.2017 tarihine kadar asli zamanaşımı süresinin geçmesi nedeniyle kamu davasının düşürülmesi gerektiği yönündeki Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının kabul edilmesi yerine reddedilmesi yönündeki Sayın Çoğunluğun kararına katılmıyoruz." görüşüyle,

Çoğunluk görüşüne katılmayan dört Ceza Genel Kurulu Üyesi de; iştirak hâlinde işlenen suçlarda, ortaklardan birisinin savunmasının alınmasının dava zamanaşımının kesilmesi yönünden diğer ortakları etkilemeyeceği, bu bağlamda sanık hakkında dava zamanaşımının gerçekleştiği düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ EDİLMESİNE, 02.03.2021 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.